

al Pånt dla Biånnnda

nómmur 194

An 1 ò brîsha pistè!

Eh, nå! Stavôlta a l'ò vésta prémma e a n l'ò brîsha pistè! Sé, parché pedghèr par Bulâggna l'è dvintè una spêzie ed *ginkana* stra äl mèrd ed can che, puvrétt, i n n an méggia cäulpa lâur, mo chi malnëtt e maleduchè di sù padrón. Che se par chèso t at atänt a dîri quèl, spassi vòlt a se dscadâina una tñpèsta ed mèli parôl... E alâura: pazenziâa pûr e ûc' avêt.

F. C.

Dû pâs drî da cà...

Ói, l'à détt acsé al dutâur che par zarchèr ed tgnîr žâ la glicemî, bisâggna pedghèr tott i dé pr una ciòpa d'âur, almanc sî mélla pâs! E par tgnîr drî a ste cuntagg', la Robêrtla la m à regolè al telefonén int un môd ch'ai pânsa ló a fèr al cânt di pâs.

Acsé, un dé a partess dal Pånt dla Biånnnda e arîv fén al Sustâggan ed Curdgèla; un èter dé sänper dal Pånt fén al Sustgnén e vî acsé. Incû, però, a n ò brîsha vlô spustérum da cà e alâura ai ò dezîs d andèr a šmalltîr al zóccher qué vsén, lóng al Stradlén dal Ciû (*vía del Chiù*), ch'al cminzéppia dala vî Saffi e al finess int la vî di Prè ed Cavrèra. L'è una strè in dôvv as i pôl andèr sâul a pî o in biziclatta, gnínte mâchin o muturén e pò l'è bëla anc parché la córr ed banda dal Ravân e dala Canalatta *Ghisilieri*.

In azonta a tott quasst ai é anc un'ètra atraziân: totta la murâja dal *Scalo Ravone* ch'la srà lóngâ brîsha

manc ed taršänt mèter, l'è périna ed dséggan beléssum, brîsha chi scarabûc' che i sòlit creten i stråmmnen dapartott, nå, nå, qué a sän ed frânt a di cheplavûr ed fantasi e d grandéssima abilitè pitòrica! Andè a vâdder!

F. C.

Onicofagî

Mé sän stè un *onicofago* fén al maiś indrî. Cus'l é un *onicofago*? L'è ón ch'al s'mâgna äli ónng' e mé, fén da cînno, ai éra ón ed quissi. Par pió ed stant'ân ai ò ruşghè, biasè, spudè fôra äl mî pôvri ónng'. Da cînno mî mèder la i à pruvè totti, par fèrum pasèr ste brôtt vézzi: con un pnèl la i stindèva in vatta una spêzie ed smèlt trasparânt, amèr cme al fél; opûr, par fèrum arabîr, la gèva acsé ch'la srêv andè dal pchèr a cunprèr un'ónngia ed bâ totta par mé...

Gnínte da fèr: mé a tirèva d lóng, sâuratott quand ai éra al cînema e lé, int al bûr dla sèla, se la peléccola l'èra périna ed *suspence*, invézi che biasèr i brustulén mé a magnèva äl mî ónng'. Giän pûr ch'l éra un môd pr arsparmièr i dîs franc di brustulén...

Adès, a quèsi stantasett ân, al inpruvîs e sänza avairel dezîs, a n um mâgn pió äli ónng'! Äl mî dîda i an mudè aspèt, i én pió "eleganti" e a n um vargâggan pió ed mustrèri. Sunând la chitâra, però, qualli dla man stanca bisâggna ch'a li tâja spass, parché sinchenâ a n arîv brîsha d'aura ed fèr presiân in vatta äl côrd. E pò ai é un'ètra fazannda: an având gnanc ancâura l'abitûdin ali ónng' lónghi, am é bèle capitè pió d una vólta che, int al gratèrum la fâza, magâra dâpp finé ed fèrum la bërba, a m dâg di šgransgnût da par mé...

I dîsen acsé che as in lîva ón totti äl matén... Stavôlta quall a sän mé!

F. C.

Superenalotto ala Bevrèra

Cum ai ò détt pió d una vólta, l'ufizéîna ed **Franco Balbân e Ioffa Liparén**, ala Bevrèra, l'èra un sít che, àultr a ajustèr äl mâchin, l'èra una spêzie ed Zânter Sozièl in dôvv un ruglatt d amîg i s catèven, pr esänpi ala mateina, par fèr claziân con carsänt, murtadèla e un scalfällt ed lanbrôssc.

Pò ai éra **Oriano** che totti äl stmèn l'avêva l'incubänza ed žughèr al *Superenalotto*. Prémma però al pasèva in ufizéîna pr arscôder da tott i bajûc da žughèr. V arcurdèv ed cla vólta che a *Peschici* ai fô fâta una vénzita miglionèria? Bân, cla vólta che lé a vinzénn anc nueter: ventedû euro in tragg'! Détt e fât: la sîra dâpp, tire só i sulevadûr, purtè fôra äl mâchin da ajustèr, aparcè dâl tèvel saltè fôra mé a n sò d'in dôvv, a fénn una gran bandîga pr una s-santéina ed parsân! La **Morena** la fé i dûlz e int l'ucasiân Franco al sturacé una bått ed vén sizigliàn ch'l'èra lé in ufizéîna da socuânt ân e che l'andé vudè int al canèl parché l'avêva méss insâmm l'udâur e l'amâur dal gašöli... Par fèr livèr al bói al'âcua pr i spaghetti, a Liparén ai tuché ed tgnîr la câna da saldèr sâtta ala pgnâta. Mé a fê socuanti fotograffi, ch'ali andénn a finir in vatta al Carlén.

In qualla ch'la fô l'ufizéîna ed Balbân e Liparén, adès ai é la butaiga da curnisèr ed Chícchi.

F. C.

Un aperitív dla múttua

Dal 1960, mé a laverèva al E.N.P.A.S., la múttua di dipandént statèl.

Un dé la Sâra, una tètnica-infarmîra afâbil e senpâtica, ch'la laverèva int al Repèrt ed Radiologî, la m cunté una senatta ch'la capitê int al sô laboratori: un sgnâuri distént, con un purtamänt elegànt, educhè e fté bän, l'avêva da fèr i *raggi* al colon, l'últma pèrt dl intestén.

A chi ténp là colonscopî la n éra gnanc stè inventè (a dscârr dl esâm invaissiv che con una telecameréina insfilzè só pr al bûs dal gnécc, con l ajut ed sóppi d aria, la s avérра la strè sânger pió só, fén a controlèr quèsi tòtt al colon).

La tecnologî radiològica ed chi ténp là, l'ublighèva al'introduziân int l intestèn d un sèl chémmeic ed cuntrâst (*Solfato di Bario*), par psair fisèr in vatta a una lâstra a raggi X ël sfumadûr ed culâur, che al Mèdic Radiòlog l arêv valutè int un secânnnd tänp.

Dâpp avair cunsgnè int ël man ed cal sgnâuri la canóccia disinfetè ch'l'avêva da méttri dânter al "Solfato di Bario" e avairi spieghè cum l avêva da fèr pr avrîr al rubinatt, l'infarmîra la l'avisé ch'la srêv andè vî par socuànt minûd: l âurden di dirizént sanitèri l éra d rispetèr al mäsum al pudâur di paziént.

Quand, pasè sèt o òt minûd, l'avré la pôrta dl anbulatòri, as i presenté par dnanz una sêna da murîr dal rédder: cal sgnâuri acsé distént l éra a sêder in vatta al litén, sêri sêri, col ganb ch'äl n arivéven brîsa in tèra e con la canóccia e al sô tubén coleghè al buciân dal "Solfato di Bario" ch'la i šbindlèva da un lè dla bâcca!

Al s éra bvó un aperitív ed "Solfato di Bario", sänza giâz, incionni ulivénni e gnanc la spruzadéina d limân ch'la và méssa in tòtt i aperitív!

Ai tuché d andèr al prânt sucâurs dal sbdèl Sant'Àursla pr una lavanda gâstrica...

...

La Tamâra

Vêrs la fén di ân s-santa, a laverèva int un spurtèl dl'ENPAS, la múttua di dipendént statèl, a cuntât dirèt col pòblic. L éra da socuànt ân ch'a laverèva insàmm a un colêga e avêven méss só una còpia parfèta. Purtròp al

Dirizânt dal Repèrt, par di mutîv scgnusó, al dezidé ed dsfér la còpia e ed méttrum insàmm a G. B., ch'al vgnêva pôc supurtè da quèsi tòtt chi èter mî colêga. L éra ón di tant pròfug istriàn, ch'i éren scapé vî dal sâu cà par cåulpa dla guèra e ch'i éren stè tòlt in cårg dal tanti istituziân dal parastèt ala fén di ân zinguanta. Diversamänt dai sù colêga al n avêva brîsa fât amizézzia con inción, anc pr al sô carâter particolèr dimónndi bûr e malincònico.

L avêva spusè una dòna dimónndi pió vècia che ló, e in cà l éra cunsiderè quèsi al sô magiordòm! Äl pôchi vòlt ch'al s éra lasè andèr a dscârrer däl manî d sô mujér, avêva capé ch'l'éra la clâsica dòna purtè a bažighèr l'ëlta sozietè, tgnîr drî ala môda, méttr in mässtra däl žòi e visitèr spass i salón ed blazza e ël piruchîri. Una quèlca vòlta avän vésst cla góbbia a brazàtt sâtta i pôrdg dal zânter: ló fté in mód mudèst e pió cinén ed statûra, tòtt agranplè al brâz ed sô mujér che, mitànd in mässtra un'andadûra périna d bòria, un gran pipóll e un ftièri adât, la s avêva cunvènt a pugèri al scutmâi aristocràtic ed "Tamâra".

I stêven ed cà int un apartamänt da sgnâuri int al Pradèl, insàmm al vèc' sôzer, un pensionè ch'l éra stè un èlt dirizânt dal stèt. Col tänp, arivând d âura ed cgnóssrum méi e d métter insàmm pió fidózzia vêrs ed mé, al s cunfidé cuntàndum anc däl stranbarî balzèni dla sô vétta d còpia. Stra i tant quî stranpalè ch'al m à cunfsè, a sâñ vanzè dimónndi impresiònè dala sculatta ch'l avêva strulghè par livères da lèt sänza dsturbèr la Tamâra, ch'la tgnèva andèr d lóng a apusèrs: ala sîra, prémma d andèr a durmîr, al pasèva un fil ed cutân sutîl dal bûs dla ciavadûra dla pôrta dla stanzia da lèt, lasandi un cô a šbindlón int al curidûr estêren, pò al s lighèva al didân d un pà cl èter cô es al s mitêva a žèzer par durmîr. Ala matérina al vèc' sôzer che, cme tòtt i vîc' al s livèva dimónndi prèst, vêrs ël sî al le dîsdèva con un tiròt, a proteziân dal dirétt sacrosânt dla Tamâra d andèr d lóng a durmîr!

Renzo Bovoli

Arcôrd...

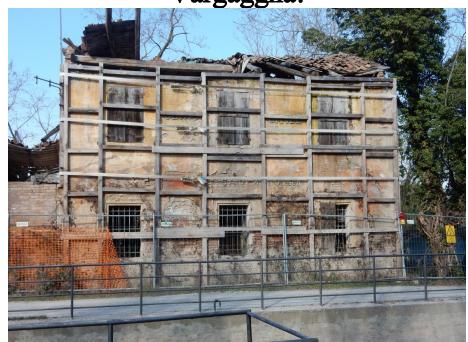

Dal 1991 insàmm a **Stefano Zuffi** a pinsénn ed métter in sêna al "*Don Giovanni*" ed *Mozart* con i buratén. Insàmm a nó ai éra anc **Riccardo Pazzaglia**, al buratinèr, che alâura l avêva ónng' ân. Par métter in sêna sta cumédia nuèter avèven bišâggan d incôsa: la barâca, i buratén, ël sén... La barâca la sl inprasté un èter amig buratinèr, **Pierluigi Foschi**, insàmm a socuànt buratén e a una ciòpa ed sên. Però ai amanchèva una sêna inprtânta, fondamentèl, e acsé a m tiré só ël mândg e a m mité in ôvra.

Cum a vdî dala foto, ai salté fòra una gigantograffi ed Piâza Galvàn che, però, s'a i guardè pulid ai amanca quèl... Côsa? Mo ló, Galvàn, con la sô ranòcia e quasst parché al'epoca ed *Mozart* la stâtua dal nòster famâus studiâus dl eletrizità animèl la n i éra brîsa (la fô fâta dal scultâur **Adalberto Cencetti** dal 1874).

F. C.

Vargåggna!

Incû, ai òt ed febrèr dal 2023, ai ò fât sta fotograffi. L'é la cà ed manôvra dal Sustgnén, par méi dîr al *Sostegno Torreggiani*. Dal 1970 mé a fèva al pustén lé in žôna e a purtèva la pòsta ala famajja dl ûltum sustgnarôl, ch'la stèva ed cà pròpi lé. Ai é pasè una trintéina d ân da quand i anculén i én andè a stèr vî e cla bèla cà antíga l'é dvintè quall ch'a vdî int la foto. Un èter delétt cunpè da chi l arêv avó al dvair ed salverla. **Vargåggna!**

F. C.

La famajja di Tajavén e i Fiamminghi

Avsén al Pânt dla Biànnnda, ed banda dal Navélli, ai é sta vècia cà da cunctadén, che una vòlta l'èra una pusián dal *Collegio dei Fiamminghi*. Da pió ed zänt ân ai stà ed cà la famajja di Tajavén, ch'i an sänper cultivè la téra ch'ai é d atäuren, dala strè dla Bevrèra fén al canèl. Al vèc' Orlando l um cuntevà che ló, da cínno, l andèva a scôla a Curdgèla... in bérca!

A tgnîr drî ala téra incû ai é sô fiôl e sô anvåud e bišåggna dîr ch'i san fèr benéssum al sô mstîr, parché i lavåuren i sù camp con una perézzia ecezionèl: äl cavdâgn sänper curè cme di žardén, i âlber pudè cum và e, âultr a quasst, i cójjen tótt al róssc che chi mardón ed zêrt automobiléssta i féccchen föra dal fnistrén in st mänter ch'i én firum al semâfor.

Dal 1970, quand che mé a fèva al pustén in sta žona e a purtèva la pòsta anc a lâur, i Tajavén, i avêven anc äl bïsti e pió d una vòlta al dâpp-meždè a sán andè da lâur a tôr al lât...

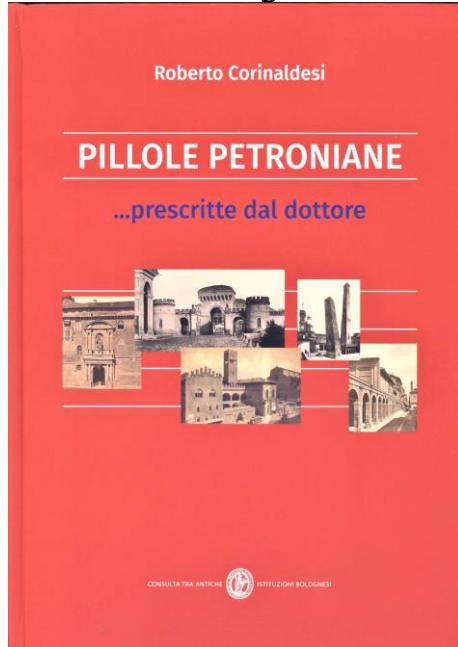
Un'ètra bëla realté ed sta žona, salvè da un'arvérrna sicûra, lé quall che l'èra una *dependence*, sänper dal Culèg' di Fiaméng, d là dala strè che adès l'é intitulè a *Cristoforo Colombo*. Quand a i purtèva la pòsta, la vélla l'èra un vèc' monumänt piotost melméss, in dóvv ai stèva ed cà sâul una famajja. Incû, in quall ch'i an batzè *Borgo dei Fiamminghi*, däl famai a in stà una trintéina... Ai dé d incû, drî a Navélli, vêrs Curdgèla...

F. C.

Al Canalâz e al Bâurg di Fiaménng

Librarî bulgnaiša

Al profesâur **Roberto Corinaldesi**, ex primèri ed gastroenterologî dal Sant'Aursla, l é anc un gran apasiunè dla stòria ed Bulåggna e un mî amîg. Acsé l à vló scrîver un bél lîber ch'l é una vî d mèz stra una guîda e un tratè ed stòria, tra l èter con una móccia ed beléssimi fotografî. L é stè un gudiôl par mé pérdrum stramèz a stäl pâgin, al pónt che al lîber a l ô regalè ala Miriam, mî anvåuda!

Par chi fóss interesè a cunprèrel, ècco qué l'indirézz giósst:

gpagani@riparto.it

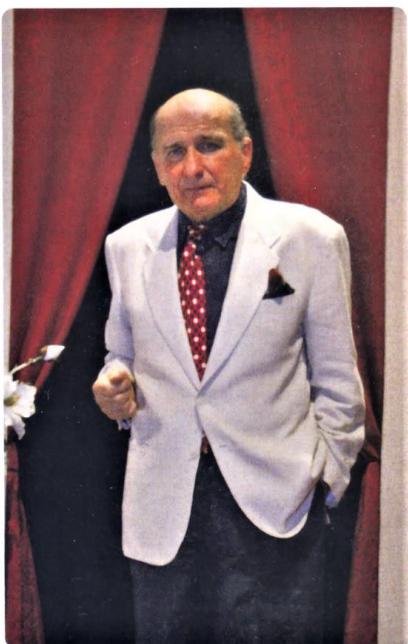
Pietro Maria Alemagna l é un architatt inamurè ed Bulåggna. Da cal prufânnnd studiâus ch'l é, l à mess insàmm ste bél librân, in dóvv l à descrétt e fotografè 48 scalón d eter-

tànt palâz, con la dutéssima prefaziân dal profesâur **Eugenio Riccòmini**. Pòst che la mažaur pèrt di palâz i ténen i purtón asrè, al lâvurî d Alemagna l acuéssta anc pió valâur parché par fotografèr i scalón descrétt int al lîber, ògni vòlta l à tgnó sunèr un canpanèl o bâter a un óss par dmandèr al parmâss ed psair andèr dânter.

Al riștèt l é strepitâus e dal pâgin ai sèltâ fòra una Bulåggna scgnusó e beléssima. Mé a pòs dîr d avair l unâur d èser amîg dl architatt Alemagna e insàmm a ló, e al' **Annamaria Lucchini**, prémma ed Nadèl avän mess in pî pr *I martedì di San Domenico* un intratenimänt stòric-dialetel ch'l é stè aprezè dal pôblic prešant.

F.C.

Adío, Marco

Marco Masetti al s n é andè ai ónng' ed febrèr, dâpp avair sufêrt pr una malatî ch'la n pardârina. Mašatt l é stè ón di últum chèp-còmic ed râza, con la sô rezitaziân naturèl. Grandéssum apasiunè ed teâter mo sâuratott ed dialatt, al furmè una sô cumpagnî. Quand a dezidénn ed mètter in sêna "La giôstra", una cumedia dramâtica ed Massimo Dursi, che mé a tradusé in bulgnaiš, la pèrt prinzipèl la fó la sô e ló al fó a dîr pôc strepitâus, custràtt cum l'èra a rezitèr con un pèr d eli ed laggn attachè drî dal spâl... Mé e Marco avän litighè, barufè, mo ala fén a s sän sänper abrazè cme dù vîc' amîg.

Bân viâz, Marco e.. grâzie pr avairum fât cgnósser la Robêrtâ.

Fausto

Baratén

Avîv sintó? Adès ai sèlta fôra che stramèz ai mafius ch'i fan di lavursén da farabulón ai srêv anc dla žänt dl'Eméggia e dla Rumâgna. Acsé as é sintó a dîr **Èter che baratén!** (*altro che piccole frodi!*). L'é una parôla vècia ed sècol ch'la vén da ste fât: al trufadâur l invida un pulâster a fèr un cuntrât ch'al dà däl gran risâurs. Al malandrén al métt int una bóssta un pacâtt ed bajûc e un pacâtt ed góbbi méss dala véttima, lasànd custudir la bóssta al pulâster. Al mumänt ed dèrla, però, al cunsaggna una bóssta prezisa mo pérra ed cartâza. Dåpp un pôc, con una scûsa, al se šluntèna e al žuglén l é fât. Int i bacâi di lèder, ste lavursén l é ciamè **Baratén** ch'l é adruvè anc par tant tîp d inbròi.

I laverîr fât dai mafius in Eméggia e Rumâgna i fan di dân a tótt nueter es i én bän pîz d un baratén stra dâu bósst. Acsé al dialàtt al prêv méttri ste cumänt: **Baratén ed socuànt moramazè, coi emigliàn tótt freghè.** Fôrsi sta zintâza i adrôven al pruvérbi **Chi vôle ròba, ròba** (*chi vuol roba, rubi*). Carabinîr e puliziût, invêzi, i n adruvaràn un èter: **Ròba rubè fâ pôca parè** (*roba rubata dura poco*). A chi vrêv fèr ai lèder quall che lâur i fan a chi èter, l é méi arcurdèr **Mâi rubèr a cà di lèder.**

E pò ai é anc i mascalzón ch'i én sâspr in ativitè par trufèr i anziàn, anc se quèlca vólta ón al sèlta dânter a un luvàtt dla Polizî. L é par quasst ch'a voi arcurdèr al détt **Stavôlta i furbén i én dvintè di Malavôlta** (*questa volta i furbastri sono diventati dei Malavolta*). Ste Malavôlta l avêva inventè una sculatta uriginèl: al mitêva di sâs int un sâc pâandi prémma int una stadîra; pò, d arpiât, al i bucèva int una piâza dóvv as tgnèva marchè. Quand ai arrivèva i paisàn, l andèva int un ruglatt digând che un bân marcânt l à da èser brèv a indvinèr a òc' al pais d una marcanzî. Tótt i i dèven rašân e ló al sfidèva: **"Che pais arèni chi sâs lé in téra? Zugaggna a chi i aciâpa de piò?"**.

Inóttil dîr che ló l éra sânpere al vinxitâur. Un bél dé, però, ai fô ón ch'al dscrûvé al trôcc e Malavôlta al vinzé un frâc ed stanghè. In st mänter ch'l andèva in gajóffa, quèlc bulgnais al i svarsle drî: **T vîlev plèr la gâza ah? Mo lî la s é méssa a zighèr!** Ch'vôl pò dîr *Qualcuno si è accorto del tuo gio-*

chetto. Pr i trufadûr di anziàn an i srâ brîsa däl stanghè cme qualli ed Malavôlta, mo al srêv asè ch'i s arcurdésen che **Un fûrb l à sânpere un fûrb e mèz ch'al le pôrta a San Žvân in Mânt.**

Adès, però, a voi finîr col biziclatt. Ai é chi dîs **In biziclatta as pôl andèr žâ d man** (*in bicicletta si può andare contromano*). Par mé, žâ d man ai và chi i pózza la vétta. Siché dânc, **Méi lasèr stèr la man stanca e andèr par la dréttâ** (*meglio stare sulla propria destra destra che a sinistra*). L'é l'ucasiân pr arcurdèr che par dîr **Sinistra e Destra**, al dialàtt l adrôva **Man stanca e Man dréttâ**. Zêrt che al mânnd an stâ brîsa fairum e bišaggna che a andèr in bizclatta al séppa piô fâzil. Mo òcio: sânpa andèr a fèr **Tèra da pgnât**. Ecco la spiegaziân pr i žûven: Una vólta i éren tótt cunvènt che la téra di zimitêri la fôss la miâura par fèr âl pgnât ed teracòta. E pòst che a fèr cla téra an i và brîsa la biziclatta mo chi i stâ in vatta, **Stè bän dala pèrt di ptón!** (*restate dalla parte dei bottoni, cioè state nel sicuro*). Dégghia bän o n inpôrta? Viva Coppi e Bartali!

Gigén

La funtèna nôva

Nicola Franci ed Vidiciâtic al l'à fâta e **Aurelio Marangoni** (foto), al nôster bravéssum funtanîr, al l'à coleghè ala *rete idrica*. Acsé la nôstra bêla funtèna, con al sô aib e tóttâ ed laggn d abaid, la fâ bêla mâsstra dnanz ala cà dla nôstra asociaziân.

Quand a pâns a qualli ch'âli éren âl cundiziân ed tóttâ la propietè e al curâg' ch'l à avó **Giorgio Ventura** a cunprèr incôsa, am vén quèsi da cumôvrum. Par nueter amîg dal Pânt l é un oblig zarchèr ed rânnnder sânpere piô bél ste sít, par dîr "grâzie" a Giorgio e a sô fiôl **Alessandro**, ch'l é prezis a sô pèder. Cum i gèven una vólta: i fiû di gât i ciâpen i pónndg...

F. C.

La siâanza di nûster vîc'

Farfarèla (*Tussilago farfara*) – farfara, farfaro, pie' d'asino, in Toscana farfarella, dai farmacisti tossilaggine e dai nostri contadini anche *pâ d cavâl* – erba infesta de' seminati, usata in farmacia. Gode fama di emoliente, pettorale, stimolante, impiegata in decozioni per la tosse. Se ne è fatto in addietro un attivo commercio colla Germania. Nella medicina popolare con un po' d edera terrestre si dà ai malati di petto e si somministra alle donne per regolarne i corsi.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese.*

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânnda

Nómmer 194 dal 2023

Diretâur iresponsâbil e limušnîr:

Fàusto Carpani

Dséggan uriginèl:

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: **Bertén d Sèra**

Abunamént par pôsta: almânc 20 € al ân.

Indirézz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Tótt i scrétt in dóvv an i é brîsa indichè
1 autâur i én ed Fàusto Carpani.

I pruvérbi in fânnâl pâgin i én trât da:

A. Lelli - L. Lepri - D. Vitali

I PROVERBI DI BOLOGNA

e dintorni

Pendragon, 2010

Al dizionèri ed riferimânt par cäl parôl
ch'âli én difézzili da capîr l é quasst:

Lepri - Vitali

Dizionèri

BULGNAIŠ - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIŠ

Pendragon, 2009

I sít bulgnis i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamejabulgneisa.it

www.bulgnais.com

Fotoconfronto della vergogna:
la casa di manovra del
Sostegno Torreggiani sul Navile, *al Sustgnén*, il Sostegnino:
nel 1984 era così...

(Tutte le foto sono proprietà di Fausto Carpani e sono protette da Copyright)

Era così...

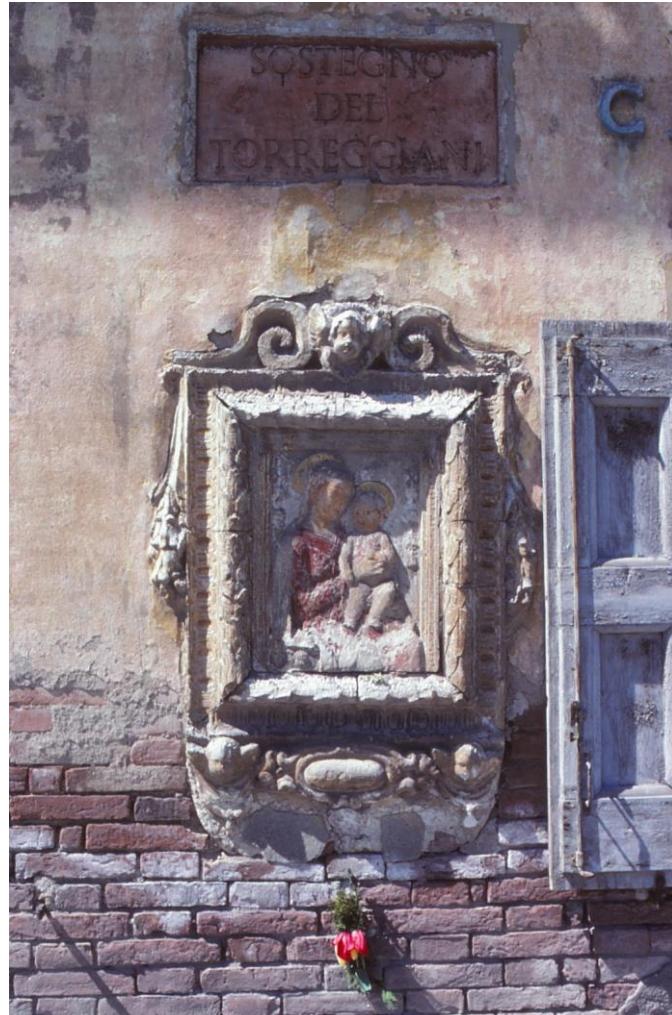

...oggi è così

Un altro esempio di colpevole trascuratezza da parte di chi avrebbe dovuto provvedere a proteggere e salvaguardare questo monumento “minore”, che fa parte della storia della nostra città.
VERGOGNA!

La Madonna del Sostegnino
Nel 1984 era ancora così...

...poi, dopo il passaggio dei soliti ignoti che, convinti si trattasse di una maiolica faentina,
l'hanno divelta, sicuramente mandandola in pezzi, in quanto modellata su fragile arenaria...

Curiosità

**Lucchetto di chiusura della grata posta sotto alle mura di Bologna
all'entrata in città del Canale di Reno.
(g. c. del Consorzio della Chiusa di Casalecchio)**

L'antica grata che chiude l'ingresso in città del Canale di Reno

L'antico meccanismo di sollevamento della stessa.

**La sala di manovra, raggiungibile solo con un cestello poiché non esistono scale.
Io ebbi la fortuna di sfruttarne uno, per gentile concessione dell'allora direttore del
Consorzio ing. Fabio Marchi.**